Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Udrag fra Digterbekiendelse

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: ”Samlede digte”, i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 449. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staffeldt01val-shoot-idm139817910818864/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

5 Alt igien af dybe Fald
Herligt, ja! sig reise skal.
Lyset er Naturens Sagn og Minde,
Duggen Længselsgraaden er,
Ak! men Verdensaldre glemte svinde,
Oceaner ned fra Fielde rinde,
Tidens Vaar dog stedse er kun nær!

Digterbekiendelse

Jeg kan, jeg vil, jeg tør mig ikke lempe,
1 O Venner! efter Tidens usle Bud,
En himmelsk Ild, som ingen Magt kan dæmpe,
Dybt af mig selv til Vinger bryder ud,
Og derfor tør og derfor skal jeg kiæmpe
Med Tiden og dens Søn, hiin trædske Gud,
Som Mængden Meening kalder og nedknæler,
Mens Genien ham høit i Luften qvæler.

Dybt nede kun har denne Anteus Vælde,
2 Thi kun af Jordens Skiød hans Kraft gaaer frem,
Dog hist hvor Idealer, frie for Ælde,
Skiøndt evige, fra Aandens Æterhiem
Af gyldne Urner over Verdner hælde
Olympisk Nektardug og livne dem,
Der daanet Tidens Søn, der svinder Jorden,
Med Kronen skrider der en høire Orden.

Hvo ei indviet Adgang fik til dette,
Til Aandeverdnens høie Helligdom,
3 Ephemeriskt paa Tidens lave Slette
Til Dieliv letvinget flaggre om:
Men naar da Genien med aldrig trætte
Ildvinger op til Tankeverdnens Dom
Sig herlig svinger og dens Sol tør drikke,
Sin hæse Spot bag ham hiin hviesle ikke!